

İstersek Engelleriz!..

Eğitim emekçilerinin de içinde bulunduğu kamu çalışanlarının grevli-toplu sözleşmeli sendikal hak ve özgürlükler mücadelesi yeni bir döneme giriyor. 1990'lardan başlayarak meşru ve hukuki zeminde "sendika kurma hakkını" fiilen kullanan ve "kamu çalışanlarının sendikaları yasal mıdır değil midir" tartışmasını sona erdiren kamu emekçileri, sendikal örgütlülüğü vareden grev ve toplu sözleşme hakkını da tıpkı sendika kurma hakkını kullanırken yaptıkları gibi fiilen ve meşru zeminlerde kullanmak için yeni bir atılım yapmak zorundadır. Bu yeni döneme girilirken tüm sendikalar yaşadıkları süreci objektif gözle ve nesnel eleştiriden kaçınmadan sorgulamalıdır. Gerek Eğitim-Sen, gerekse kamu çalışanları sendikalar platformu içindeki sendikalardaki olumlu ve geleceğe taşınması gereken yanların alınıp tüm hata ve zaafı aşılmalı zorundadır.

Her dönemin bağrında taşıdığı sorunlar ve çelişkiler kendi nesneliği içinde yaratılan araçlarla ve mücadele yöntemleriyle, çalışma tarzıyla aşılabılır. Bu nedenle 90-93 süreci içinde sık sık ve kitlesel olarak gerçekleştirilen mücadele biçimleri ve bunları yaşama geçiren ilişkiler, örgütlülükler ve araçların aynen olduğu gibi bugüne ve önümüzdeki sürece kaba bir biçimde tekrar edilerek aktarılması sendikal mücadeleyi ve örgütlenmeyi kısır bir döngü içine sokacaktır. Bu da mücadelenin ve örgütlülüklerin kendini yıpratmasına, tüketmesine yolaçacaktır. Daha açık ve somut olarak belirtmek gerekirse, 90-93 dönemi tüm çalışanlarla sendika kurma hakkını almaya yönelmiş ve alınan bu hakkın kamu emekçileriyle kamuoyunda meşrulaştırılması çalışmaları ekseninde yaşanmıştır. Şimdi önümüzdeki süreçte hedef toplu sözleşme ve grev hakkının elde edilmesi (ki öyledir), sendikaların bugüne kadar yönetici ve önderleriyle yönettiği örgütlülükleri aşmak, geliştirmek gerekmektedir. Bu da baştan beri **örgütlenme ilkesi** olarak kabul edilen "**işyeri örgütlülükleri**"ni yaratmak ve en geniş eğitim emekçisi kitlesini mücadele ve örgütlenmeye katmak, böylece mücadelede kitleleri özne haline getirerek, kitlelerin söz, yetki ve karar sahibi olmalarını yaşam içinde somutlamaktır. "Yeni dönemde" böylesine canlı ve dinamik örgütlenme temelinde sürece katılan kitlelerle daha kararlı, militan ve kitlesel bir mücadele yaratılmalıdır. Binlerce kez tekrar edilen ve hareket noktamız olan "Hak verilmez alınır" şiarı onbinlerce kez yinelenmeli, bilince çıkarılmalı ve gerekleri yerine getirilmelidir. Kitlesel mücadelemiz sonucu zoraki ve mecburiyetten söylenen "Kamu çalışanlarına sendikal haklarını tanıyacağız" sözlerinin balon olduğu bizler tarafından bilinmekteydi. Çünkü bir yandan başbakanla görüşürken diğer yandan cöplenen, gözaltına alınan ve sürgüne uğrayan bizler bunu özdeneyimimizle onlarca kez gördük. Çalışma Bakanlığı tarafından hazırlanan ve elaltından kamuoyuna sunulan "memur sendikaları yasa taslağı" bu gerçeği artık açık bir biçimde gözler önüne sermiştir. Bunu görmemek için miyop olmak, daha doğrusu kör olmak gerekir. Fakat açız ve yemek yemek istiyoruz ancak önümüze konan bu "acı yemeği" yemeyeceğiz. Kendi yemeğimizi kendi ellerimizle hep birlikte pişirip hep birlikte yiyece-

Grev ve toplu sözleşme haklarının ve tüm hakların fiilen kullanılarak elde edilebileceği gerçeği tüm eğitim emekçileri tarafından bilinmeli ve bilince çıkarılmalıdır.

ğiz. Grev ve toplu sözleşme haklarının bu hakların fiilen kullanılarak elde edileceği en geniş kitle tarafından, tüm eğitim emekçileri tarafından bilinmeli ve bilince çıkarılmalıdır.

Özelleştirme, sendikasızlaştırma, taşeronlaştırma, toplu işten atılma ile karşı karşıya olan işçiler ve kamu emekçileri, bağımsız bir sendikal hareketi önlerine koyarak bu saldırılara karşı omuz omuza ve birlikte mücadeleyi örgütlenme göreviyle karşı karşıyadırlar. Bu karşı koyuşta ise en etkili silahımız hizmet üretiminden gelen gücün kullanılmasıdır. Genel bir işbirikmadır. Bu ise kamu emekçilerinin ve işçi sınıfının önünde duran en temel sorunlardan biridir. Bu sorunu ancak sınıf kardeşliği ve dayanışması içinde aşabiliriz. Ancak böyle bir mücadele ile devletin ve sermayenin önümüze koyduğu "acı yemeği" elimizin tersiyle iter, kendi yemeğimizi pişirip yiyebiliriz. Bağımsız bir sendikal örgütlenme ile ve işçilerle kamu emekçilerinin birleşik mücadelesiyle anti-demokratik yasalara dur diyebilir, grevli toplu sözleşmeli sendikal haklarımızı kullanabilir, özelleştirmelere karşı çıkabilir, toplu işten atılmaları engelleriz. Yeni bir eğitim döneminin eşiğinde, süregiden haksız ve artık eğitim sisteminin bir parçası olmaya başlamış pek çok kirli uygulamaya EĞİT-SEN'li eğitim emekçisi kimliğiyle karşı durabilir, giderek özelleştirilen eğitim sisteminde eşitsizliği değil toplumsal çıkarları savunabiliriz. Eğitim-Sen'i eğitim sisteminin demokratikleştirilmesi yönündeki emekçi inisiyatifinin adı ve öznesi haline getirebiliriz. Tüm eğitim sisteminde açılan yeni perdenin, "bağışların", kişiliksizleştirmenin aktörleri olmayı reddedebiliriz.

Eğit-Sen'i eğitim sisteminin demokratikleştirilmesi yönündeki emekçi inisiyatifinin adı ve öznesi haline getirebiliriz. Tüm eğitim sisteminde açılan yeni perdenin, "bağışların", kişiliksizleştirmenin aktörleri olmayı reddedebiliriz.

Emekçilerin böylesine militan ve kitlesel mücadelesi ve örgütlülüğü ile binlerce Türk ve Kürt insanının yaşamına mal olan kirli savaşa karşı sesimizi yükseltir, barışa katkıda bulunuruz. Unutulmamalıdır ki, sermaye ve milliyetçilik, şovenizm karşısında kalıcı ve evrensel kardeşlik sınıf kardeşliğidir. Bu güç ancak tüm emekçilerin dayanışmasında ve birlikte mücadelesiyle ortaya çıkartılabilecektir. Kalıcı barış, eşitlik ve özgürlük emekçilerin ellerindedir.

Şunu hiç akıldan çıkarmayalım; sermayenin topyekün saldırısını, sendikal haklarımızın gaspedilmesini, ortak çalışanlar yasası yerine grevsiz ve toplu sözleşmesiz bir "memur sendikaları yasası" çıkarılmasını, ülkemizin giderek bir kan gölü haline almasını, yolsuzlukları, eğitimdeki her türden sermaye yanlısı düzenlemeyi ve toplumsal eşitsizliği engelleyebiliriz. Evet bu emekçi karşıtı dalgayı,

İSTERSEK ENGELLERİZ !

**EĞİT-SEN
GENEL MERKEZ
YÖNETİM KURULU**